

POMIENIENIE (2) *sb n*

pomienienie (2), [**pominienie**].

o oraz pierwsze i drugie e jasne; końcowe e z tekstu nie oznaczającego é.

sg G pomienieniã (2). ◊ [A pomienieni(e).]

Sł stp notuje, Cn, Linde brak.

Wymienienie, wypowiedzenie [[kogo], czego] (2) : w ten czas niebyło tam mieřtza łlodkiégo mowieniã/ ij matczynégo ijmienia pomienieniã *OpecŻyw* 148v; *SeklKat* E4; [[*śługa*] do Cefárzá rzekł: [...] On trędowáty [...] proři dla Bogá y dla krolá Alex(andra) z Egiptu iżby fie mógł nápic z kubká [...] Cefarz słyřząc pomienienie krola Ale(ksandra) z wefołym obliczym rzekł: [...] *HistPonc* M2v].

[*Wyrażenie*: »pominienie słowa«: Nyewdzięczny człowiecze, By řzię był pan Bug łtal człowiekiem, dlya mnýe Nye ras alye thyřziączkroc, na pomynýenýe řłowa thego vpadłbich na kolyana moye *ArgWykład* 40/121.]

Synonimy: wymowienie, wypowiedzenie.

Cf **POMIENIĆ**

MN